

Arrest

nr. 322 743 van 3 maart 2025
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. QUESTIAUX
Piersstraat 39
1080 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 19 juli 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 2 januari 2024 tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 december 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 26 december 2024.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2025.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. QUESTIAUX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat T. SCHREURS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu werd het volgende gesteld:

“De bestreden beslissing betreft de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 2 januari 2024 tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt op dat artikel 39/57, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de

verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat het beroep tot nietigverklaring moet worden ingesteld bij verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Artikel 39/57, § 2 van de Vreemdelingenwet stelt daarnaast:

“De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen :

1° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs, vanaf de eerste dag die volgt op deze waarop de brief aangeboden werd op de woonplaats van de geadresseerde of, in voorkomend geval, op zijn verblijfplaats of op zijn gekozen woonplaats;

2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;

3° wanneer de kennisgeving is gebeurd door afgifte tegen ontvangstbewijs, vanaf de eerste dag die volgt op de afgifte of de weigering tot ontvangst;

4° wanneer de kennisgeving is gebeurd per fax of bij elke andere bij deze wet toegelaten en niet in dit lid voorziene betekeniswijze, vanaf de eerste dag die volgt op die van de verzending.

De vervaldag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervaldag verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.”

Uit de stukken waarover de Raad beschikt blijkt dat de bestreden beslissing bij aangetekende zending van 16 januari 2024 werd verzonden naar het adres te Zaventem waar verzoeker op 23 november 2023 uitdrukkelijk woonplaatskeuze deed.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt verzoeker geacht deze aangetekende brief op 19 januari 2024 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de in artikel 39/57, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn van dertig dagen begint te lopen. De laatste nuttige dag om tegen de bestreden beslissing een beroep bij de Raad aanhangig te maken betrof bijgevolg maandag 19 februari 2024. Gelet op de vaststelling dat huidig verzoekschrift op 19 juli 2024 aan de Raad werd overgemaakt kan slechts worden vastgesteld dat het beroep niet binnen de in de wet bepaalde beroepstermijn werd ingesteld.

In zijn verzoekschrift betoogt verzoeker dat de bestreden beslissing niet op zijn gekozen woonplaats ter kennis werd gebracht, daar hij op 2 januari 2024 een wijziging van woonplaatskeuze bij de Dienst Vreemdelingenzaken zou hebben neergelegd. Bij het verzoekschrift wordt een op “4/01/2023” gedateerd document gevoegd waarin verzoeker aangeeft zijn woonplaatskeuze te willen wijzigen naar een adres in Hennuyères. Uit dit stuk blijkt evenwel op geen enkele wijze op welke datum het aan verweerder werd overgemaakt, en dit kan evenmin afgeleid worden uit enig ander stuk waarover de Raad beschikt, zodat niet kan worden vastgesteld dat deze wijziging van woonplaatskeuze vóór de betekening van de bestreden beslissing, op 16 januari 2024, aan het bestuur kenbaar werd gemaakt.

Verzoekers beschouwingen laten derhalve niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing niet op 16 januari 2024 werd verzonden naar de door hem, in het raam van de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming, gekozen woonplaats of dat de in artikel 39/57, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalde beroepstermijn geen aanvang kon nemen.

Derhalve laten de toelichting die verzoeker verstrekt en de bij zijn verzoekschrift gevoegde stukken de Raad niet toe te besluiten dat de beroepstermijn niet begon te lopen op 19 januari 2024 en dat het beroep dat op 19 juli 2024 werd ingesteld tijdig is.

De termijn vervat in voormeld artikel 39/57, eerste lid van de Vreemdelingenwet is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde zou behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132 671).

Het verzoekschrift komt bijgevolg onontvankelijk voor ratione temporis.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt een verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe een verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 26 december 2024 diende verzoeker een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 24 februari 2025, alwaar hij uitdrukkelijk werd uitgenodigd om te reageren op de in de beschikking van 9 december 2024 opgenomen grond, houdt verzoeker voor dat verweerder kennis had, of minstens had moeten hebben, van zijn adreswijziging, aangezien het formulier waarmee hij zijn adreswijziging heeft meege-deeld in het administratief dossier is opgenomen. Volgens verzoeker werd de bestreden beslissing derhalve niet oprechtsgeldige wijze ter kennis gebracht, zodat de beroepstermijn nooit een aanvang heeft genomen en het beroep dus tijdig werd ingesteld. Er door de voorzitter op gewezen dat moet worden aangetoond wanneer het stuk met de adreswijziging aan verweerder werd overgemaakt, antwoordt verzoeker dat verweerder het administratief dossier dient te inventariseren en dat deze datum dus eventueel kan blijken uit de inventaris. Hij voegt hieraan toe dat iedere twijfel in dit verband in zijn voordeel moet spelen.

Met dit betoog weerlegt verzoeker evenwel niet de in de beschikking van 9 december 2024 opgenomen vaststelling dat noch uit het formulier met de wijziging van woonplaatskeuze, noch uit enig ander stuk waarover de Raad beschikt, blijkt op welke datum dit formulier, dat niet aangetekend werd verzonden, aan het bestuur werd overgemaakt en dat bijgevolg niet kan worden vastgesteld dat deze wijziging van woonplaatskeuze vóór de betekening van de bestreden beslissing, op 16 januari 2024, aan het bestuur kenbaar werd gemaakt.

Voorts blijkt uit de inventaris van het administratief dossier enkel dat het stuk betreffende de verandering van woonplaatskeuze op 23 januari 2024 in dit dossier werd opgenomen, zodat ook uit deze inventaris niet kan worden afgeleid dat de wijziging van woonplaatskeuze vóór de betekening van de bestreden beslissing aan het bestuur werd meegedeeld.

Bijgevolg kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker geen elementen aanbrengt die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan wat reeds werd aangegeven in de beschikking van 9 december 2024.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie maart tweeduizend vijftientwintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK